

taget i Folketinget, efter at man dør har behandlet det i saa lang Tid og er blevet enig. Det betyder nemlig ikke saa meget, om man yder 5 000 Kr. eller 10 000 Kr. mere eller mindre til et Formaal; det er ikke det store Pengebeløb, det drejer sig om, men snarere, at det er en Opmuntring til de forskellige Formaal, til Dyrskuer og Fællesskuer og til Hesteavlforeninger, Kvægavlforeninger og Kontrolforeninger. Det, jeg synes er det bedste, er, at Husmandsforeningerne og Landboforeningerne har givet deres Tilslutning dertil. Nu hørte jeg nok, at den ærede sidste Taler ikke var helt tilfreds med Forslaget, men det glædede ham dog, at nu kunde Husmandsforeningerne komme med. Ja, det glæder vi os over alle sammen; der er vist ingen, som har noget imod, at der bliver et bedre Samarbejde og et godt Samarbejde mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne — det har der for Resten altid været oppe hos os i Thy. Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Husmandsforeningerne ikke skal føle sig tilsidesat, og dersom Vedtagelsen af dette Lovforslag kan føre dertil, er det kun godt.

Da Lovforslaget nu har faaet saa grundig en Gennemgang af baade Venstres Ordfører og Socialdemokraternes Ordfører og tillige af den højtærede Landbrugsminister, skal jeg ikke komme ind paa Enkelt-heder. Ellers kunde jeg jo begynde at sige: ja, det og det vil jeg ikke have, jeg vil ikke have Beløbet fordelt paa den Maade, det skal fordeles paa en anden Maade. Vi skulde helst se at blive enige om Fordelingen, og det tror jeg ogsaa nok vi kan blive. Om vi saa kan faa den gennemført i Folketinget, bliver jo en anden Sag, men det maa vi jo prøve paa, hvis vi skal foretage en Forandring; jeg havde ellers, som sagt, tænkt, at vi kunde have taget Lovforslaget, som det er.

Der er et enkelt Punkt, jeg gerne vil nævne — nu kommer jeg ogsaa ind paa at kritisere; det er § 9, hvor der siges, at Kontrolforeninger, som modtager Statstilskud, mindst hvert tredje Aar skal aabne for Tilgang af nye Medlemmer. Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds hilste denne Bestemmelse med Glæde. Det gør jeg rigtignok ikke. Jeg synes, at det Stykke helt skulde udgaa. Jeg tror, at alle Kontrolforeninger vil tage mod de Medlemmer, de kan rumme, men jeg synes ikke, man skal tvinge en Kontrolforening til at aabne for Medlemmer, hvis den ikke godvilligt vil gøre det. Jeg synes slet ikke om den Bestemmelse, og det Tilskud, Kontrolforeningerne faar, er saa

lille, at jeg er bange for, at en Kontrolforening, der er samarbejdet og har et passende Medlemsantal, vilde sige: Nej Tak, saa kan vi undvære Statens Tilskud; og dertil skulde det dog ikke komme. Jeg saa derfor helst, at dette Stykke gik ud. Ganske vist staar der: „saafremt det efter vedkommende Fællesledelses Skøn ikke gaar ud over Kontrolarbejdets forsvarlige Udførelse“; saa maa man jo, hvis det bliver vedtaget, haabe paa, at Fællesledelsen vil tage Hensyn til, hvorledes en Kontrolforening har det med sine Medlemmer, og ikke tvinge til Optagelse af Medlemmer. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds var heller ikke tilfreds med dette Stykke, fordi Fællesledelses Skøn kan indankes for den i § 5 nævnte Kommission. Det kunde da tænkes, at vi kunde faa denne Bestemmelse ændret, og det vil jeg haabe. Imidlertid hører jeg nu, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og jeg vil gerne være med til at se at faa det rettet, hvis vi saa kan faa det gennemført i Folketinget. Jeg haaber, at der her i Landstinget maa blæse en mild Vind, saa vi kan blive enige om et Forslag, som vi alle kan være tjent med, og som ogsaa Folketinget vil vedtage. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hans Nielsen: Naar man tænker paa det Landbrug, der drevs her i Landet for 50 Aar siden, og sammenligner det med Landbruget, som det drives nu, maa man indrømme, at der er sket et storslaaet Fremskridt og ikke mindst paa Husdyrbrugets Omraade. Spørger man saa, om Statens Støtte i saa Henseende har virket stærkt fremmende, maa Svaret absolut blive bekræftende. Dansk Landbrug havde neppe været saa produktivt, som det er, dersom der ikke af Staten var ydet Bistand og Opmuntring til de forskellige landøkonomiske Foreningers Arbejde. Det, at Landboforeningerne har faaet et Tilskud til Præmiering af de bedste Dyr paa Dyrskuerne, saaledes at de bedste Avlsdyr kunde lokkes frem, og Folk kunde faa at se, hvilke Resultater en bedre Fodring og god Pleje af Husdyrene kunde bringe, har i høj Grad bidraget til, at flere og flere Landboere har faaet Øje for, at det betaler sig bedre at bruge sin Afgrøde til Forbedring og Udvikling af Kreaturholdet end at sælge Afgrøden til Købmanden, som det skete forhen. Dyrskuerne havde den store Betydning, at de vakte Interessen i Landbobefolkningen for at bevare de bedste Husdyr for Avlen, hvad der ikke var almindeligt før; det var endogsaa saadan, at man tidligere solgte de